

8.8.2017

Kirkkohallituksen lausunto yhteiskunnan turvallisuusstrategiasta

Suomen ev.-lut. kirkon kirkkohallitus pitää uutta Yhteiskunnan turvallisuusstrategiaa onnistuneena ja tarkoituksenmukaisena. Selkeä parannus aiempaan on kokonaisturvallisuuden käsitteen kuvaaminen yhteistoimintamalliksi, jossa turvallisuustoimijoina ovat eri tason viranomaisten ohella lisäksi järjestöt, yhteisöt, elinkeinoelämän toimijat ja jopa yksittäiset kansalaiset.

Kun strategian johdannossa kuvataan (2.2.) eri turvallisuustoimijoita, olisi erityisesti luonnoksessa myöhemmin esille tulevien yhteistyöverkoston ja -forumien kannalta ollut tärkeää mainita erikseen evankelis-luterilaisen kirkon ja sen seurakuntien rooli kokonaisturvallisuuden toimijoina. Asian tärkeys korostuu etenkin sitä tosiasiaa vasten, että strategian johdannossa todetaan "elintärkeisiin toimintoihin kuuluvan henkisen kriisinkestävyiden" merkityksen korostuneen yhteiskunnan turvallisuuden kivijalkana.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko toimii lakisääteisesti henkisen huollon toimijana. Asiaa koskeva kirkkolain säännös on tullut voimaan 1. päivänä tammikuuta 2016. Kirkkolain 25 luvun 15 a § :n mukaan seurakunnan tulee varautua henkisen huollon tarjoamiseen kriisitilanteessa. Strategian kokonaisuuden kannalta on välttämätöntä, että kirkon rooli ja vastuut mainitaan strategiassa sen varsinaisessa tekstissä eikä pelkästään liiteosassa (kohta 52).

Erityisen tärkeää olisi, että kirkko mainittaisiin kohdassa 2.2. Turvallisuustoimijat, jotta jatkossa luotaessa alueellisia (maakunnallisia) turvallisuuden yhteistyöfoorumeita niihin tulisivat mukaan myös kirkolliset toimijat. Kirkon ja sen seurakuntien roolia olisi syytä avata myös alaluvussa "Alueellinen varautuminen vuodesta 2019 alkaen".

Strategien luvut 2.3 ja 2.4. käsittelevät varautumista. Edellä mainitussa lainkohdassa on myös säädetty siitä, että Seurakunnan, seurakuntayhtymän, hiippakunnan ja kirkkohallituksen tulee valmiussuunnittelulla ja poikkeusoloissa tapahtuvan toiminnan etukäteisvalmisteluilla sekä muilla toimenpiteillä varmistaa tehtäviensä mahdollisimman hyvä hoitaminen poikkeusoloissa. Lisäksi on säädetty varautumisen johtamisesta kirkon hallinnossa.

Kuvattaessa kansainvälistä toimintaa (luku 3.2.) olisi hyvä mainita myös kirkon ulkосуomalaisyö (yhdessä kirkollisten järjestöjen kanssa) eräänä kansalaisille käytännön apua antavana tahona.

Kohdassa 3.4. todetaan pelastustoimen yhteydessä vastuun ulottuvan päivittäisistä onnettomuuksista suuronnettomuuksiin varautumiseen. Evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnat ovat lakisääteisesti velvoitetut varautumaan henkisen huollon tarjoamiseen. Kohdassa 3.7. käsitellään henkistä kriisinkestävyyttä. Vaikka kolmannessa kappaleessa hengelliset yhteisöt mainitaankin tämän osa-alueen toimijoina, olisi toiminnan lakisääteisyys ja kokonaisvolyymi huomioon ottaen asiallista, että kappaleeseen nostettaisiin selkeämmin

liitteen kohdassa 52 kuvattu ev.-lut. kirkon ja sen seurakuntien rooli henkisen kriisinkestävyyden toimijoina. Samoin kolmannen sektorin roolista puhuttaessa olisi syytä nostaa esiin se laaja työ, jota kirkon piirissä tehdään syrjäytymisen ehkäisemiseksi erityisesti diakonian vapaaehtoisten ja viranhaltijoiden toimesta.

Kirkkohallitus pitää hyvänä, että strategian liiteosassa seurakunnat on huomioitu hengellisen toiminnan edellytysten turvaamisessa sekä nuorisotyötä ja -toimintaa koskevissa asiakohdissa.

Kirkkohallitus

Pekka Huokuna
kirkkoneuvos

Jukka Keskitalo
kansliapäällikkö